

Türkiye'nin Avrupa Birliği ile ilişkileri (1)

26.11.2000

No. 697

Avrupa Birliği'nin Kasım ayı içinde yayınlanan iki belgesi, Avrupa Birliği'nin Türkiye'yi üyeliğe almak istemediğinin açık kanıtlarını sunmaktadır. Avrupa Birliği, Türkiye'de yeterince tartışılmadan girilen gümrük birliği sayesinde Türkiye'den istediği hemen hemen tüm tavizleri aldı, bunun karşılığında Türkiye'yi Avrupa Birliği'nin karar organları dışında tuttu, Türkiye'ye karşı yükümlülüklerini yerine getirmede. 8 Kasım 2000 tarihinde Avrupa Komisyonunun Türkiye İçin Katılım Ortaklığı belgesi yayımlandı. Bu belgede, Avrupa Birliği'nin Türkiye ile üyelik görüşmelerine başlamanın önkoşulu olarak Kopenhag siyasi kriterlerinin yerine getirilmesi öne sürülmektedir (s.7). Raporunda, bazı sendikalarımız için son derece olumsuz etkiler yaratacak mahalli idareler yasası değişikliği tasarısının yasalasması beklentisi ifade edilmektedir (s.12). Abdullah Öcalan'a ilişkin idam kararı ile Necmettin Erbakan'ın hapis cezaları eleştirilmektedir (s.18-19). Kürt kökenli Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarını korur görünümü altında bölücülük desteklenmektedir (s.19). Kıbrıs'ta tavizler istenmektedir (s.20). Özelleştirme savunulmakta ve teşvik edilmektedir (s.27).

Kamuoyumuza yeterince yansımayan Avrupa Parlamentosu kararları ise, Avrupa Birliği'nin amaçlarını daha açık bir biçimde yansıtmaktadır.

Avrupa Parlamentosu'nun 15 Kasım 2000 tarihinde kabul ettiği kararda, üyelik görüşmelerinin ancak Kopenhag kriterlerine

Yıldırım
KOÇ

uyuması başlayacağı belirtilmektedir. Necmettin Erbakan'a verilen cezanın "demokratik

çoğulculuk" ilkelerine uygun olmadığı ileri sürülmektedir (1). Özelleştirmenin hızlandırılması istenmektedir. Türk Hava Kuvvetleri'nin 15 Ağustos 2000 günü Irak'ta Kendakor'u bombalaması "lanetlenmektedir". "Azınlık hakları" adı altında bölücülük savunulmakta, silahlı kuvvetlerin siyasal yaşamdaki rolünün azaltılması istenmektedir (2). Türkiye'deki "kültürel, dinsel ve dini grupların temel haklarının tanınması" istenmektedir (9). Sözde "Ermeni soykırımının kabul edilmesi" talep edilmektedir (10). Kürt kökenli Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarını korur görünümü altında çeşitli bölücü taleplerde bulunmaktadır (11-12). Uluslararası antlaşmalardan kaynaklanan bir hakkin kullanılması yoluyla Kıbrıs'ta bulunan Türk Silahlı Kuvvetleri "işgalci" olarak nitelendirilmekte ve Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Kıbrıs'tan çekilmesi talep edilmektedir (19).

Bu taleplerin amacı, Türkiye'yi Yugoslavya'ya çevirmek, emperyalizme karşı en önemli dayanağımız olan ulusal devleti parçalamak, Avrasya'nın kili-dinde kendilerine bağımlı küçük ve bağımlı devletler oluşturmaktır. Avrupa Birliği'nin daha önceki yıllardaki kararlarında da benzer talepler yer almaktadır. Bu talepler, Türkiye'nin ulusal çıkarlarına ve işçi sınıfının sınıfsal çıkarlarına kesinlikle aykırıdır.